

Uudenmaan Eläinsuojelusyhdistys.

Antivivisektiooni-osasto.

III.

Kahdensadan Parisin lääkärin ajatus vivisektionista.

Ranskalainen eläinsuojeluslehti „L'Ami des Bêtes“ lähetti joku aika sitte lääkäreille Parisissa kiertokirjeen, jossa toimitus pyysi vastausta seuraaviin kysymyksiin:

1. Pidätekö Te viviseksionia aatteellisesti hyödyllisenä lääkeopillisille tieteille — anatomialle ja fysiologialle?

2. Luuletteko viviseksionia välttämättömän tarpeelliseksi fysiologian opetuksessa?

3. Dublinin yliopisto on kieltänyt viviseksionin lääkeopillisessa opetuksessa? Eikö tämä ole seurattava esimerkki?

4. Uskotteko että viviseksioni todellakin lisää tietojamme käytännöllisessä lääkitsemisessä, kirurgiassa, terapiassa ja toksikologiassa?

5. Jos olette viviseksionin kannattaja, niin pyydämme Teitä sanomaan syyt, joitten nojalla sitä harjoitatte tahi puollatte?

Lehti sai noin 200 vastausta, joista ainoastaan *neljä* puolusti viviseksionia. Ja yksi näistä neljästä lääkäristä selittää, että hän viviseksionin sallittavuuden ehdoksi asettaa, että kokeitten tulee olla *tuskattomia* ja että jokaisen kokeen pitää yksityiskohdissaan olla suunniteltu ja valmisteltu. Ainoastaan poikkeustapauksissa saisi näitä kokeiluja sallia ja pitäisi aina vaatia niiden perustaksi edeltäpäin perusteellisesti tehtyjä tutkimuksia. — Lupaa tällaisiin kokeiluihin ei pitäisi antaa muille kuin ainoastaan erittäin eteville *humanisuudestaan tunnetuille* tiedemiehille.

Eras toinen, joka käyttää tässä tapauksessa eriskummalliselta kuuluvaa salanimää „eläinten ystävä“, pitää viviseksionia välttämättömänä.

Kolmas, Tri *Bougon*, kertoo laboratorion seuraavaa: eläimet olivat erinomaisesti kiintyneitä hoitajiinsa ja sallivat ylioppi-

laitten hyväilyjä. Muutamat, joilla kokeiltiin vatsa- ja maksapukamilla, näyttivät olevan hyvin mielissään heille osoitetusta kunnasta. Ne kaiketi ymmärsivät että heidän tauti-tapauksensa ansaitsi tavallista suurempaa huomiota.

Tätä eläinten väitettyä tieteen hyväksi uhrautuvaisuutta vastaan puhuu vivisektionin neljäs kannattaja Tri Buxet, Parisin Lääkäriyhdistyksen pääsihteeri. B. kertoo että hän St. Louisin sairashuoneen laboratoriossa näki pienen koira raukan joka kauhusta värisi lautaan kiinni sidottaessa; oli unohdettu tainnuttamalla säästää siltä aavistukset tulevasta kohtalostansa. Kloroformia ei ollut käsillä, ei laboratoriossa eikä sairaalan lääkevarastossa, eikä apulaisissa ollut niin paljon sääliä, että olisivat koonneet jonkun rovon kloroformin ostoon, lieventääkseen eläimen kärsimyksiä. Tri Buxet piti parempana lähteä pois ja sanoo, että hän puustavillisesti pakeni tiehensä apulaisten ivanaurun raikuessa.

Paitsi näitä neljää vastasivat kaikki — lähes 200 — empi-mättä: „Ei, viviseksioni ei ole mikään välttämätön osa anatomian, fysiologian tahi lääkintäopin opetuksessa.“ Antaapa eräs heistä, Parisin „L'Institut pharmalogique“ laitoksen Kunniatohtori, 5:nteen kysymykseen lyhyesti vastauksen: „Päinvastoin.“

Melkein kaikki vastaukset sisälsivät sitapaitisi tarmokkaita selityksiä asianomaisten vivisektionin hylkimisen syistä.

Näiden joukosta kerromme Tri Deswatinesin voimakkaat sanat:

„Viviseksioni pitäisi olla kielletty kaikkien sivistyneitten kansojen kesken ja sen harjoittajia tulisi kovasti rangaista. Se on oikeastaan raakalaita, julma, luonnon ja tarpeeton, katsottakoon sitä miltä puolelta tahansa, olko se sitte fysiologiselta, käytännöllisen lääkityksen ja kirurgian, tahikka terapeuttiselta ja toksikologiselta näkökannalta. Ei voi kyllin tarmokkaasti panna vastalauseitansa niitä kauhistuttavia kokeita vastaan, joita jotkut haaveilijat — ilman sydäntä, mutta kiihkeästi tavoitellen kuuluisuutta ja akateemista arvoa — meidän aikanamme harjoittavat. Nämä ihmiset, jotka eivät tätä nimeä ansaitse, ovat ihmiskunnan ilkiöitä ja häpeäksi lääkeopille.“

Nämä huomiota nostaneet lausunnot antavat aihetta toivoon, että lähestyy päivä, jolloin lääkärit alkavat kammoa tieteellistä eläinraakakäystä. Ja tämä tulee olemaan ratkaiseva voitto inhimillisyyden hyväksi.

357:stä alankomaalaisesta lääkäristä, joille lokak. 1898 tehtiin samallinen kysely, oli 109 viviseksionia vastaan, näistä 42 ehdottoman kiellon puoltajia.